

eninger, der have haft Bevillingen i mange Aar og derved have haft rig Afgang til at forsyne deres Medlemmer med Spirituosa, maaske er ganske passende. — Jeg vil til Slutning udtale det Haab, at det eventuelle Udvalg vil forstaa at bringe Lovforslaget i en saadan Stikfelse, at vi kunne være glade ved at faa det ophøjet til Lov.

Stoth: Jeg vil tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister, der sagde, at han vilde give et Slags Begejnd til at læse Forslaget. Jeg skal indrømme, at jeg for mit Vedkommende synes ogsaa, at det var nødvendigt at faa en saadan. For mig staar det i alt Fald som et meget betydeligt Arbejde for ikke juridiske Medlemmer, der ikke ere særlig kendte med de bestaaende Forhold, at danne sig en begrundet Mening om Forslaget. Jeg tror, at den højtærede Minister vilde have gjort langt bedre i at paavise de Afvigelser fra de bestaaende Forhold, som findes i Lovforslaget, og dertil føje en Begrundelse af disse. Som Lovforslaget er forelagt, staar det for mig som et meget besværligt Arbejde at komme til Bunds i de Sager. — Forslaget gaar jo ud paa, at lette Afdgangen til Oprettelse af Afholdsbeværtninger og indføre strengere Bestemmelser for Beværtninger med Spirituosa. Den Tanke, som saaledes ligger til Grund for Forslaget, har min fulde Sympati; hvorvidt derimod selve Lovforslagets Bestemmelser ere heldige, er et andet Spørgsmaal. Jeg deler i den Henseende den Betragtning, der fremkom fra det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), at det ubetinget vilde være heldigt at lægge Hovedindflydelsen med Hensyn til Udvidelsen af Beværtningsstedernes og Udsalgstedernes Antal i Kommunalbestyrelsens Hænder og derimod ikke lægge det hele i Ministerens Haand. Vel staar der i Lovforslaget, at Over- og Underøvrigheden og Kommunalbestyrelsen skulle afgive Erklæring, inden Bevillingen gives, men jeg tror, det vilde være langt bedre, at Hovedindflydelsen blev lagt i Kommunalbestyrelsens Haand. Der er vistnok ogsaa Grund til, at f. Eks. Afholdsbeværtninger, som det ærede Medlem for Kalundborg udtalte, kunde oprettes uden ministeriel Bevilling. Jeg antager nemlig ikke, at vi i det hele ere naaede, saa vidt her i Landet som i Norge, hvor Flertallet af Befolkningen bestemmer Udsalgstedernes Antal, thi hvis det var Tilfældet, vilde jeg med stor Glæde give min Stemme dertil. Men naar det ikke er Tilfældet, forekommer det mig, at det er saa meget mere naturligt, at vi lægge Myndigheden i Kommunalbestyrel-

sens Hænder, og vi kunne da temmelig sikkert opnaa, at Udsalgstedernes Antal vil komme til at staa i nogenlunde Forhold til, hvorledes Befolkningen i vedkommende Egn bedømmer disse Forhold, og dette forekommer mig at være rigtigst. En Ting kunde imidlertid være heldig, naar man gaar ind paa denne Betragtningssmaade, og det er, at Bevillingernes Varighed bliver fastsat til en bestemt Tid og ikke til at være hele Livet. Det er jo Tilfældet i flere andre Lande, at saadanne Bevillinger kun gælde for en Aarrække, endog kun for en kort Tid, og der vil vistnok ikke være nogen Grund for den nuværende. Slægt til at forudgribe Fremtiden, thi det kan jo ikke nægtes, at Bestræbelsen for at hindre Misbrug af stærke Drikke vinder Fremgang rundt omkring i Landet, og der er maaske Haab om, at man i dette Stykke inden alt for længe kan komme lige saa vidt herhjemme som i andre Lande. Ved alt, hvad vi kunne naa ved de strengere Bestemmelser, som vi kunne blive enige om i saa Henseende, forekommer det mig imidlertid at være af allerstørste Betydning, hvorledes man her i Tinget kan træffe Bestemmelser, imod Omgaaelse, og her rørte det ærede Medlem fra Kalundborg ved det omme Punkt, nemlig § 6, b. Den ærede Minister har jo Ojet aabent for de Misbrug, der finder Sted, og det ærede Medlem for Kalundborg sikkert ogsaa. Den ærede Minister har i Forslaget truffet Bestemmelser, der vistnok ere bedre end det i Øjeblikket bestaaende, men jeg for mit Vedkommende tvivler ikke om, at det vil være en let Sag at omgaa disse Bestemmelser, og det staar nu saaledes for mig — muligvis er jeg der i Modsatning til de fleste andre Medlemmer her i Tinget — at hvis vi ikke faa stoppet den Rilde nogenlunde tilstrækkelig, vil det lidet nytte, hvad vi gøre i andre Henseender. Jeg ved vel, at dette er et sildent Punkt at tale om, da det staar i en vis Forbindelse med Foreningsretten, men eftersom Forholdene have udviklet sig — paa Landet i alt Fald, jeg kan ikke udtale mig om Købstæderne, men det er vel sagtens ikke meget bedre der — er det sikkert, at det i højeste Grad er en Ufsik, saaledes, som det gaar til i Øjeblikket. Ved Siden af de privilegerede Kroer indrettes der private Foreninger eller Klubber, Fremstridsforeninger, eller hvad de nu kaldes; hvor Medlemmerne betale et ganske lille Kontingent om Aaret eller maaske en Gang for alle, og naar vedkommende ikke længere kunne være i Kroen efter de gældende Politibestemmelser, tyde til disse Steder, hvor der i Virkeligheden er et ubeordnet Krohold, der ikke giver en eneste Dre hverken til Stat